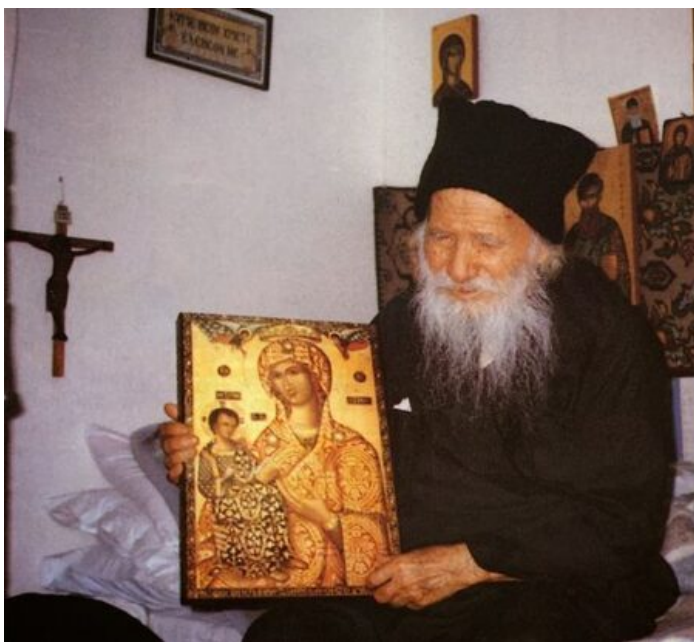

10 Απριλίου 2020

Όσιος Πορφύριος, Οι ρόδες ήταν στον αέρα!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[Μαρτυρία Κ.Κ.*]: Αρκετές φορές μετέφερα οικοδομικά υλικά απ' τη μάνδρα στο Μήλεσι για τις ανάγκες ανεγέρσεως της Μονής [της Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, που έκτιζε ο όσιος Πορφύριος].

Μία φορά, ήρθε στη μάνδρα ο Άγιος και βαρυφορτώσαμε το φορτηγό μου με χαλίκια, τσιμέντα και από πάνω σίδερα. Ανέβηκε και ο Άγιος στο φορτηγό και ξεκινήσαμε για το Μήλεσι.

Καθώς διασχίζαμε την πλαγιά ενός βουνού και πλησιάζαμε σε μία χαράδρα, πρόσεξα πως ο δρόμος είχε καταστραφεί, λόγω δυνατής νεροποντής.

Τα νερά της βροχής, είχαν παρασύρει τον χωματόδρομο και ήταν ολοφάνερο πως ήταν παντελώς αδύνατον να περάσουμε από εκείνο το σημείο.

Σταμάτησα σκεπτόμενος πώς θα καταφέρω να κάνω αναστροφή και ο Άγιος με ρώτησε:

- Γιατί σταμάτησες;
- Μα... δεν βλέπεις, Γέροντα, μπροστά μας; Ούτε το μισό φορτηγό δεν χωράει! Κοίταξε πως έγινε ο δρόμος!
- Κώστα... προχώρα.

Και μου έκανε νόημα να προχωρήσω.

Ήταν ήρεμος και κοίταζε μπροστά. Δεξιά μου από την πλευρά του Αγίου ήταν η κατωφέρεια.

Ξεκίνησα με τη σκέψη να πλησιάσω για να το δούμε καλύτερα.

Όταν πλησίασα, πήγα τέρμα αριστερά και κοίταξα τους δεξιούς καθρέφτες και ανατρίχιασα. Οι ρόδες ήταν στον αέρα!

“Παναγία μου...! είπα από μέσα μου. Δεν φρέναρα, διότι τα είχα χαμένα... Καρδιοχτυπούσα.

Το φορτηγό με το όλο το βαρύ φορτίο, διέσχισε τη χαράδρα και πέρασε απέναντι χωρίς τον παραμικρό κλυδωνισμό.

Ήταν φοβερό! Ήταν απίστευτο!

Δεν κατάλαβα πώς βρήκα το θάρρος και προχώρησα!

Δεν τον ρώτησα τίποτα, διότι θα μου απαντούσε πάλι το ίδιο: “Κώστα... πάλι θα τα ξαναπούμε”;

*Ολόκληρο το όνομα γράφεται στο πιο κάτω βιβλίο.

Μαρτυρία από το βιβλίο ο "Όσιος Πορφύριος ο Προφήτης, Μαρτυρίες", τόμος β', έκδοση Αγιοπαυλίτικου Ιερού Κελλίου Αγίων Θεοδώρων, Άγιον Όρος.

<https://bit.ly/2XsDAgb>